

Diumenge 34 de durant l'any: Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (B)

Text de l'Evangelí (Jn 18,33-37): En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «¿Tu ets el rei dels jueus?». Jesús contestà: «¿Surt de tu, això que em preguntes, o bé d'altres t'ho han dit de mi?». Pilat replicà: «Que potser sóc jueu? Són el teu poble i els grans sacerdots els qui t'han posat a les meves mans. Què has fet?». Jesús contestà: «La meva reialesa no és d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. Però la meva reialesa no és d'aquí». Pilat li digué: «Per tant, tu ets rei?». Jesús contestà: «Tu ho dius: jo sóc rei. Jo he nascut i he vingut al món per donar testimoni de la veritat. Tots els qui són de la veritat escolten la meva veu».

«Jo sóc rei. Tots els qui són de la veritat escolten la meva veu»

Mn. Frederic RÀFOLS i Vidal
(Barcelona, Espanya)

Avui se'ns presenta Jesucrist com Rei de l'Univers. Sempre m'ha cridat l'atenció l'èmfasi que la Bíblia dóna al nom de “Rei” quan l'aplica al Senyor. «El Senyor és rei, va vestit de majestat», hem cantat en el Salm 92. «Jo sóc rei» (Jn 18,37), hem escoltat de llavis del mateix Jesús. «Beneït sigui el rei, el qui ve en nom del Senyor» (Lc 19,38), li deia la gent en entrar a Jerusalem.

Certament, la paraula “Rei”, aplicada a Déu i a Jesucrist, no té les connotacions de la monarquia política tal com la coneixem. Però, en canvi, sí que en llenguatge popular aquesta paraula “rei” té una certa relació amb el llenguatge bíblic. Per exemple, quan una mare té cura del seu filllet de mesos i li diu: —Tu ets el rei de casa. ¿Què vol dir? Doncs una cosa ben senzilla: que, per a ella, aquell nen petit ocupa el número u, que ho és tot per ella. Quan els joves diuen que en tal és el rei del Rock volen dir que no hi ha ningú com ell; igual quan parlen del rei del basquetbol. Entreu a l'habitació d'un adolescent i veureu a la paret quins són els

seus “reis”. Crec que aquestes expressions populars s'assemblen més al que volem dir quan aclamem Déu com el nostre Rei i ens ajuden a entendre l'afirmació de Jesús sobre el seu reialme: «La meva reialesa no és d'aquest món» (Jn 18,36).

Per als cristians el nostre Rei és el Senyor, es a dir, el centre vers al qual es dirigeix el sentit més profund de la nostra vida. Quan al Parenostre demanem que vingui el seu regne, volem dir que tant de bo cada vegada hi hagi més persones que trobin en Déu la font de la seva felicitat i s'esforcin a seguir el camí que Ell ens va ensenyar, que és el camí de les benaurances. Demanem-ho de tot cor, puix «onsevulla que hi estigui Jesucrist, allí estarà la nostra vida i el nostre regne» (Sant Ambròs).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Si pretenem que Crist regni, hem de ser coherents: començarem per donar-li el nostre cor. Si no ho féssim, parlar del regne de Crist fóra una xerrameca sense substància cristiana» (San Josepmaria)
- «Escollir Crist no garanteix l'èxit segons els criteris del món, però assegura la pau i l'alegria que només Ell pot donar» (Benet XVI)
- «(...) En les situacions que exigeixen el testimoni de la fe, el cristià l'ha de professar sense equívoc, com sant Pau davant els seus jutges. Ha de guardar 'una consciència irreprotxable davant de Déu i davant dels homes' (Ac 24,16)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.471)